

Weisz Gábor És Családja



A kép 1909-ben Fóton készült Kozma Gyula műtermében. A feleségem családja, a Weisz família látható rajta.

Balról az első ülő alak a feleségem nagybátyja, Weisz Pál (ők nyolcan voltak testvérek). Pál nagykereskedő volt, építési anyagokkal kereskedett. Őt viszonylag korán internálótáborba vitték Kistarcsára [lásd: kistarcsai internálótábor], mert Fót város csendőrparancsnoka tartozott neki, és így törlesztette az adósságát. Nem tudjuk, hova került, mindössze Gönyűből jött egy lap tőle. Munkaszolgálatban veszett oda. Pál mellett ül Weisz József, a feleségem másik nagybátyja, aki munkaszolgálatban halt meg 1944-ben, róla sem tudni, hogy hol. Balról a harmadik Weisz Gáborné [szül. Kaiser Katalin], a feleségem nagyanyja. Jobbra mellette ül a családfő, Weisz Gábor, fűszeres és vendéglátós volt, az eredeti szakmája azonban bádogos volt. Tudni lehet róla, hogy dolgozott a fóti zsinagógán is, és az építésében is részt vett. Volt egy fűszerüzlete, mellette pedig egy kocsmá és étterem. Amikor 1922-ben meghalt, a felesége vette át az üzletet, amit egészen a zsidótörvényekig [lásd: zsidótörvények Magyarországon] vezetett. A nagymama 1943-ban halt meg. Jobbról a második Weisz Emma, akinek a férjét Reichnek hívták. Ő ül mellette az alsó sorban jobbra az első helyen. Mindketten odavesztek a háborúban a családjukkal együtt.

A felső sorban balra az első helyen áll Weisz Márta, aki 1936-ban öngyilkos lett. Balról a harmadik Weisz Ilona, aki Újvidéken élt. Mindkét lány Wellishez ment feleségül. A magyar megszállást követően Weisz Ilonát és a családját agyonlőtték magyar katonák [lásd: újvidéki vérengzés]. Ilona mellett áll Weisz Sándor, aki a Don-kanyarban halt meg munkaszolgálatban, és Weisz Tibor, akit a feleségem bujtatott a padlásukon.